

men ogsaa disse Forhold og Alt, hvad dertil er knyttet, føre det med sig, at man kun vilde handle, troer jeg, meget uhensigtsmæssigt, hvis man vilde lade alle disse Forseelser og Tilfældigheder af Forskrifter, alle disse Overtrædelser af Forbud og Paalæg komme til at behandles som Politifager ved Retten. Det vilde for de Paagjældende selv blive meget værre, og med Hensyn til den hele praktiske Anvendelse ganske vist komme til at være en i høi Grad uheldig Bestemmelse.

Den ærede Landstingsmand fra Kjøbenhavn (Broch) meente, at naar man i et enkelt Tilfælde tilstede, at Sagers Paadømmelse ved den samlede Ret kunde finde Sted ved tre Assesorer, saa kunde en saadan Bestemmelse ogsaa udvides til andre af ham nævnte Tilfælde. Reglen om, at tre Assesorer skulle være tilstrækkelige, er knyttet netop til den hele Udvikling af disse Politifagers Behandling, som er foreskrevet, og man har ikke troet at burde gaae videre med Hensyn til dette, end Sagen med Nødvendighed fører med sig. Man har troet, at med Hensyn til disse Sager maatte det netop efter Forseelsens Beskaffenhed være saaledes, at den almindelige Mening maatte antage, at der var tilstrækkelig Garanti, naar tre Assesorer kom til at paafjende dem istedetfor en enkelt; men jeg troer, at man vilde finde for Meget beviist derved, hvis man derpaa vilde gjøre gjældende, at tre Assesorer ogsaa skulde kunne anvendes i andre Tilfælde, og navnlig i de af den ærede Landstingsmand paapegede, i de private Politifager. Jeg troer virkelig, at man tager i høi Grad fejl, naar man mener, at disse private Politifager, som behandles ved Afdelinger i Kriminal- og Politiretten efter deres Beskaffenhed, ere af den Natur, at man skulde have mindre Engstelig-
hed ved at fordrø fem Assesorer der paa samme Maade som i andre Sager. Mang-
foldige Gange ere netop disse Sager ikke blot i sig selv vigtige, men de indeholde ogsaa Spørgsmaal, til hvis omhyggelige Drøftelse det er i høi Grad ønskeligt, at der er det samme Antal Assesorer som med Hensyn til andre Sager, og som med Hensyn til det Resultat, der maa kommes til, ikke ere af mindre Be-

thudning, end at de have været Gjenstand for samme Overveelse af ligesaa mange Assesorer, som Tilfældet er med Hensyn til andre Sager.

Der er gjort en Bemærkning med Hensyn til Maximum af den Straf, Lovudkastet antager, at Enkeltdommeren skal være berettiget til at ikjende, og der er blevet htrret den Mening, at man uden Betænelighed kunde tilstede ham at fastsætte Straffen i et meget større Omfang, i alt Fald under Forudsætning af Afgang til Appel. Ja, der er Ingen, der mere end jeg kan erkjende det Ønskelige i at indrømme Enkeltdommeren større Myndighed; men det, som det fremfor Alt kommer an paa, er, at en saadan ny Organisation af Domstolen, en saadan ny Behandlingsmaade af Sager ikke kommer til at træde i Live under saadanne Omstændigheder, at den allerede strax faaer den almindelige Mening imod sig. Dette vilde efter min Overbeviisning skee, saafremt man ikke meget stærkt limiterede den Straf, hvortil den enkelte Dømmer kan være bemyndiget til at gaae. Det er naturligtvis en Skjønssag, om man vil vælge lidt Mere eller lidt Mindre, om man istedetfor 8 Dages Fængsel, som Udcastet fastsætter, vil vælge 14 Dages. Det bliver altid en Skjønssag; men man maa ikke stige for høit, thi det vilde fremskaffe en Opinion, der ikke vilde være ønskelig, og man skal ikke modsætte sig de Forudsætninger, hvorfra Befolkningen her i Kjøbenhavn vil komme til at gaae ud. Henviisningen, Appellen til Højesteret, forekommer mig ikke just at være det, jeg helst vilde tiltræde. Den megen Appel er i sig selv vistnok ikke Noget, der er meget ønskelig; det er meget bedre at faae det indrettet saaledes, at man kan komme til at undgaae Appel, at det kan komme til at staae fast hos den Deel af Befolkningen, der kommer til at have med denne processuelle Maade at gjøre, der kommer til at drages ind i disse Sager, at man faaer sin retfærdige Dom, saa at der ikke let for dem bør være Tale om Appel. Det er det, man skal stræbe hen til, og det er det tillidsfulde Haab, jeg har, at Ordningen, som den gaaer igjennem dette Lovudkast, ogsaa i saa Henseende skal komme til at bære gode Frugter. Jeg skal